

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że 25 czerwca 2003 roku

zmarł

dr inż. WIESŁAW KAMIŃSKI

adiunkt w Wydziale Mechanicznym

Zmarły był wieloletnim nauczycielem akademickim Uniwersytetu, jednym z organizatorów dydaktyki w Wyższej Szkole Inżynierskiej w początkach jej działalności. Był cenionym specjalistą z zakresu obróbki skrawaniem, do końca swych dni aktywnym naukowo. Jest autorem wielu publikacji naukowych. Był utalentowanym i lubianym wykładawcą. Przez ostatnie pięć lat przewodniczył Komitetowi Organizacyjnemu Międzynarodowego Sympozjum Studentów i Młodych Pracowników Nauki.

Był wielokrotnym laureatem nagród rektora uczelni.

W Zmarłym tracimy zaangażowanego w rozwój uczelni nauczyciela akademickiego, wychowawcę wielu pokoleń lubuskich inżynierów.

Rodzinie Zmarłego składamy wyrazy głębokiego współczucia.

*Rektor, Senat
oraz pracownicy i studenci
Uniwersytetu Zielonogórskiego*

Z żalem i smutkiem
ż e g n a m y

dr inż. WIESŁAWA KAMIŃSKIEGO

nieodżałowanej pamięci
wieloletniego redaktora naszego miesięcznika
z Wydziału Mechanicznego

Będziemy Go pamiętać jako rzetelnego,
wiarygodnego i sumiennego redaktora,
którego życzliwość i ujmująca skromność,
będzie nam długo jeszcze towarzyszyła w pracy

*zespół redakcyjny
„Uniwersytetu Zielonogórskiego”*

DR INŻ. WIESŁAW KAMIŃSKI

1945 - 2003

**W dniu 25 czerwca odszedł niespodziewanie z naszej społeczności akademickiej
dr inż. Wiesław Kamiński,
adiunkt Wydziału Mechanicznego**

Dr inż. Wiesław Kamiński urodził się 13 grudnia 1945 roku w Będzinie. W dniu 23 marca 1970 roku ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Wrocławskiej. Od 2 maja 1970 roku był zatrudniony jako asystent w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze, w Instytucie Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn Wydziału Mechanicznego. Prowadził zajęcia dydaktyczne głównie z *podstaw konstrukcji maszyn*.

W 1977 roku wyjechał na studia doktoranckie do Mińska w ZSRR. Przygotowując rozprawę doktorską prowadził badania związane z kształtowaniem powierzchni elementów maszyn po obróbce ulepszającej i wykańczającej. Wyniki badań opublikował w wielu artykułach w czasopiśmie i materiałach konferencyjnych krajowych i zagranicznych. Pracę doktorską pt. „Vlijaniye ultrazvukovykh kolebanij na pokazateli kacestva povierchnosti v processie superfinisirovanija” obronił w 1983 roku w Instytucie Politechnicznym w Mińsku.

Po powrocie z ZSRR, został adiunktem na Wydziale Mechanicznym WSInż., później Politechniki Zielonogórskiej i Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Prowadził zajęcia dydaktyczne głównie z *technik wytwarzania, technologii budowy maszyn, teorii obróbki skrawaniem, projektowania procesów obróbki skrawaniem*. Organizował wspólnie z zespołem laboratorium obróbki skrawaniem. Opracował instrukcje oraz materiały pomocnicze do ćwiczeń laboratoryjnych. Jest współautorem

opracowań książkowych: „Podstawy teorii obróbki skrawaniem. Tworzenie wióra w obróbce metali skrawaniem” oraz „Techniki wytwarzania – obróbka ubytkowa” - prace przygotowane do druku. Wypromował około 40 inżynierów oraz magistrów inżynierów.

Był wielokrotnym opiekunem praktyk studenckich krajowych i zagranicznych.

Po obronie pracy doktorskiej jego zainteresowania badawcze rozszerzyły się o zagadnienia konstrukcyjne i technologiczne implantów ortopedycznych, a w szczególności zajmował się badaniami wpływu stanu warstwy wierzchniej implantów na ich własności eksploatacyjne. Przez wiele lat prowadził badania nad wpływem zgniotu stali nierdzewnych na ich własności mechaniczne oraz ich zdolność do skrawania. Wyniki tych badań, a więc wpływu warunków i rodzaju obróbki na podstawowe wskaźniki skrawalności tj. kształt wióra, siły skrawania, temperatury w strefie skrawania, trwałość narzędzia itp. zostały opublikowane w czasopiśmie i materiałach konferencyjnych w Polsce, Rosji, Białorusi, Holandii.

Brał również udział w cyklu badań symulacyjnych zjawisk zachodzących podczas skrawania stali nierdzewnych z wykorzystaniem metody elementów skończonych przeprowadzonych w Zakładzie Technologii Ubytkowych i Eksploatacji Maszyn Wydziału Mechanicznego. Do ostatniej chwili był aktywny naukowo,

pracował nad rozprawą habilitacyjną nt. „Zabezpieczenie jakości użytkowej implantów ortopedycznych na drodze sterowania ich procesem technologicznym”.

Był członkiem Kolegium Redakcyjnego rocznika „Maszynostrojenie” oraz członkiem komitetów naukowych kilku konferencji międzynarodowych w Mińsku.

Brał czynny udział w pracach organizacyjnych Wydziału i Uczelni. Był członkiem Rady Wydziału Mechanicznego. Był korespondentem *Biuletynu Politechniki Zielonogórskiej* z Wydziału Mechanicznego, a później miesięcznika społeczności akademickiej „Uniwersytet Zielonogórski”.

Był organizatorem zjazdu absolwentów z okazji 30-lecia Wydziału Mechanicznego.

W ostatnich pięciu latach przewodniczył Komitetowi Organizacyjnemu Międzynarodowego Symposiumu Młodych Pracowników Nauki i Studentów.

Za osiągnięcia w pracy naukowej i dydaktycznej był wielokrotnie nagradzany przez Rektora Uczelni.

W pamięci ludzi z nim związanych pozostanie jako ceniony specjalista z zakresu obróbki skrawaniem, lubiany a zarazem wymagający nauczyciel i wychowawca wielu roczników studentów, a przede wszystkim wspinały Kolega i Człowiek, na którym zawsze można było polegać i do którego zawsze można było się zwrócić o pomoc.

A oto jak wspominają Wieśka Jego najbliżsi współpracownicy i koledzy:

Poznałem dra Wiesława Kamińskiego już dość dawno temu, kiedy pracował nad pracą doktorską na Politechnice Białoruskiej w Mińsku. Był zawsze uśmiechnięty, życzliwy. Przyjaźnił się z pracownikami Katedry. Do tej pory, wszyscy Jego koledzy, wspominając te czasy, zawsze prosili mnie o przekazanie najlepszych pozdrowień i życzeń.

Po swoim przyjeździe do Zielonej Góry po kilkunastu latach nie wykryłem zmian w Jego zachowaniu. Zawsze pomagał załatwiać sprawy, trudne dla mnie w nowym otoczeniu. Przy tym był aktywny w pracy naukowej. Przygotowaliśmy wspólnie kilka artykułów i książkę. Bardzo będzie mi Go brakowało.

prof. Eugeniusz Feldsztein

*

W Osobie dr Wiesława Kamińskiego straciliśmy dobrego kolegę i przyjaciela. Był Osobą, którą zapamiętamy jako zawsze wesołego, życzliwego oraz chętnego służyć pomocą i doświadczeniem młodszemu kolegom. Jego Postać pozostanie w naszych sercach i pamięci na zawsze.

Mariusz Jenek, Albert Lewandowski

*

Bezpośrednie zaangażowanie w pracach Pracowni

*

Odszedł od nas Człowiek „Słoneczny”. Całym swym postępowaniem i sposobem bycia pozwalał uwierzyć w to, że świat może być odrobinę lepszy, a ludzie mogą być względem siebie bardziej życzliwi.

Koledzy Wieśka

Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek dało Mu doświadczenie, które wykorzystywał wzbogacając i urozmaicając zajęcia dydaktyczne. Zawsze, gdy pozwalało Mu zdrowie, brał czynny udział w działalności Pracowni, angażując się nawet w najbardziej podstawowe czynności, w razie potrzeby sam stawał przy tokarce, szlifierce, frezarce. Taka bezpośredniość owocowała chęcią współpracy z Nim wszystkich współpracowników.

koledzy z Pracowni

*

Wielki pasjonat sportu. Imponował wiedzą na temat sportowców, imprez sportowych i historii sportu. W szczególności fascynował Go brydż sportowy.

Ciepły, otwarty, serdeczny, koleżeński – taki pozostanie w naszych myślach i sercach.

przyjaciele i współpracownicy